

[Frøkjær.]

ven blev vedtaget, at hvis de 6 Millioner ikke slog til, vilde man senere bevilge det Beløb, man ansaa for paakrævet. Det vilde ogsaa være en Urimelighed, om de, som kommer bagefter, ingenting skulde have, efter at nogle nu har faaet Laan gennem Driftslaane foreningerne. Derfor vil mit Parti gaa med til Loven.

Det ærede 6te Medlem for 5te Kred (Jensen [Aale]) kritiserede stærkt Loven om Driftslaane foreninger og særlig det her foreliggende Forslag, men han endte jo med, hvad der var meget glædeligt, at han vilde gaa med til Loven, skønt hans Kritik var noget stærk. Mit Parti har heller ikke set med særlig stor Tilfredshed paa denne Lov. Vi er ogsaa inde paa, at det ikke gælder om, at Gælden bliver forøget, eller at man faar Penge fra Laane foreningerne til at betale sin gamle Gæld med. Men nu har vi jo Loven, og jeg mener da, det er nødvendigt at gaa med til denne Tilføjelse.

Jeg skal paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Jeppesen (Drusebjerg): Da den Sag, hvorom der her lovgives, sidst var til Behandling her i Tinget, udtalte jeg paa mit Partis Vegne store Betæneligheder ved at gaa med til den, og vore Betæneligheder samlede sig særlig om to Punkter i Lovforslaget. For det første fandt vi, at det, der her var Tale om, ikke var nogen virkelig Krisehjælp, det vilde ikke komme de virkelig kriseramte til gode. Hvis det skulde ske, maatte der efter vor Formening gennemføres helt andre og langt mere dybtgaaende Lovforanstaltninger. For det andet udtalte jeg store Betæneligheder ved den solidariske Garanti, som, hvis der blev store Tab paa Laanene, kunde blive meget skæbnesvanger for de enkelte Landmænd, som kom til at bære den Gældsbyrde, her var Tale om. Nu foreligger der jo Erfaringer med Hensyn til Virkningerne af denne Lovgivning, og de gaar for saa vidt i den Retning, at der har været Brug for og Trang til Pengene. Og det er maaske ikke saa underligt; ikke mindst i en Tid som den, vi lever i nu, kan man godt forstaa, at der er Brug for Penge. Med Hensyn til Lovens Administration i det hele taget tjener det ogsaa i nogen Grad til Beroligelse, at man fra Landbrugsministeriets Side har taget de nedsatte Amsudvalg med paa Raad. Saa vidt jeg har forstaaet, har man fra Landbrugsministeriets Side paa en enkelt Undtagelse nær handlet helt og

fuldt i Overensstemmelse med de nedsatte Amsudvalgs Raad, og jeg vil i den Forbindelse sige, at jeg har opfattet Loven saaledes, at Amsudvalgene ikke alene har at udtale sig i al Almindelighed om de Foreninger, der oprettes, men ogsaa har til Formaal i alt Fald at tage et Skøn over de enkelte Medlemmers økonomiske Forhold. For saa vidt kunde man jo sige, at det Ændringsforslag, der er stillet i Udsigt af den socialdemokratiske Ordfører, i nogen Grad var overflødig, hvis dette er rigtigt, men det kan jo være mig, der har taget fejl. Det ligger dog nær at antage, at naar man nedsætter saadanne Udvalg, maa de ogsaa tage sig af den Side af Sagen, for ellers tror jeg ikke, at disse Udvalg er meget bevendt. Det forekommer mig, at det er et af de første Spørgsmaal, som maa melde sig; men maaske den højtærede Landbrugsminister vil udtale sig derom.

I det hele taget tror jeg, det tør siges, at det er lettere at være Landbrugsminister nu, naar disse Laan skal ydes, end det bliver at være Landbrugsminister, den Dag da Pengene skal skaffes hjem igen. Det er i alt Fald mit Skøn, der maaske ikke saa meget bygger paa de Erfaringer, man hidtil har haft, som paa den Opfattelse, man selv danner sig om disse Driftslaane foreninger. Men de, der lever, vil jo faa at se, hvordan det udvikler sig, og hvorledes der i det hele vil blive taget paa Tilbagebetalingen, naar den Dag kommer, for saa vidt det skulde vise sig at være forbundet med store Vanskeligheder at faa Pengene ind igen. Men det er jo med dette som med alle andre Spørgsmaal: at det første Skridt tidt fører det andet med sig og det andet det tredje. Nu drejer det sig om at tage det andet Skridt, og naar man har været med til at tage det første, selv om det er sket med store Betæneligheder, maa man ogsaa være med til at tage det andet. Jeg vil dog i den Forbindelse sige, at jeg vil ikke haabe, det bliver nødvendigt at tage det tredje, for 6 Mill. Kr. er jo nu udlaant, og jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at de næste 6 vil gaa med. Den højtærede Landbrugsministers gode Villie til at gaa videre ad denne Vej skal vel ikke forstaaes derhen, at der snart kan blive Tale om at tage et tredje Skridt, hvis det viser sig, at der inden længe bliver Anvendelse for de 6 Mill. Kr., her er Tale om.

Men alt efter Omstændighederne og navnlig under Hensyn til, at der, da denne Lov vedtoges, blev stillet yderligere Midler i Udsigt, kan ogsaa vi fra det radikale Venstres Side anbefale, at Lovforslaget vedtages.